

«Σταυρός υψούται σήμερον...»

/ [Γνώμες](#)

Ραφαήλ Χ. Μισιαούλης, Θεολόγος

14 Σεπτεμβρίου 2018

Λαμπρά, μεγάλη και περιχαρής κατά πάντα η σημερινή εορτή της Υψώσεως του Τιμίου και Ζωοποιού Σταυρού. Σήμερα η Αγία μας Εκκλησία στο μέσο των Ιερών Ναών υψώνει τον Τίμιο Σταυρό, πάνω στο οποίο άπλωσε τας αχράντου αυτού χείρας, κατά το ανθρώπινο, και αγκάλιασε θυσιαστικά και με υπέρμετρη αγάπη το ανθρώπινο γένος.

Αυτός ο Σταυρός από ξύλο οδύνης και κατάρας, έγινε ξύλο της χαράς και της αιώνιας ζωής. Αυτόν το Σταυρό είδε ο Μέγας Κωνσταντίνος στον ουρανό φτιαγμένο με τα άστρα του ουρανού και είδε γύρω γύρω να γράφει «Εν τούτω Νίκα» και τον έβαλε στο λάβαρό του και νίκησε τους εχθρούς του. Το Σταυρό του Κυρίου μας Ιησού Χριστού αναζήτησε μετά τη νίκη του υιού της η μητέρα του, η Αγία Ελένη, η οποία τον βρήκε στα Ιεροσόλυμα που ήταν πεταμένος και χωμένος στη γη.

Ο τρόπος με τον οποίο βρήκε το Ξύλο του Σταυρού μετά από 3 περίπου αιώνες από τη Σταύρωση του Χριστού ήταν θαυμαστός. Η ευωδία του βασιλικού οδήγησε την Αγία Ελένη για να βρει τον Τίμιο Σταυρό. Πήρε εργάτες και τους έβαλε να

σκάβουν. Σκάβοντας, βρήκαν βρήκαν 3 σταυρούς, ο ένας του Κυρίου και οι άλλοι δύο των ληστών που σταυρώθηκαν με τον Κύριο, ο ένας εκ δεξιών του και ο άλλος εξ ευωνύμων του. Ποιος λοιπόν ήταν ο Σταυρός του Κυρίου από τους 3 που βρέθηκαν; Έπρεπε κάτι να γίνει. Τότε έκαναν το εξής. Έβαλαν το σταυρό στο νεκρό σώμα μιας γυναίκας και δεν αναστήθηκε. Επανάλαβαν το ίδιο και με το δεύτερο σταυρό με το ίδιο αποτέλεσμα. Όταν τοποθέτησαν τον τρίτο σταυρό, τότε έγινε το θαύμα: η γυναίκα αναστήθηκε. Το ξύλο που ήταν ο Τίμιος Σταυρός θαυματουργήσε, γιατί από ξύλο κατάρας και καταδίκης, έγινε ξύλο αθανάτου ζωής. Έτσι λοιπόν, με την ανάσταση της γυναικός εκείνης, με το θαύμα αυτό το οποίο έγινε, κατενόησαν ότι εκείνος είναι ο Σταυρός του Κυρίου. Βρήκαν και τα καρφιά, τους Ήλους δηλαδή, που ήταν καρφωμένο πάνω το Τίμιο Σώμα του Χριστού, εκείνο το πανάσπιλο Σώμα που μεταλαβαίνουμε για άφεση των αμαρτιών μας.

Τότε η Αγία Ελένη ύψωσε μαζί με τον Πατριάρχη Ιεροσολύμων Μακάριο, εκείνο τον άγιο άνθρωπο, τον Τίμιο Σταυρό. Όταν έμαθε ο κόσμος ότι βρέθηκε ο Σταυρός, πάνω στον οποίο εξέπνευσε ο Κύριος ημών Ιησούς Χριστός, πολλοί ήρθαν να τον δουν. Τότε ο Πατριάρχης Ιεροσολύμων Μακάριος ύψωσε τον Τίμιο Σταυρό, για να τον δουν όλοι. Μόλις τον είδε ο κόσμος, ο κόσμος άρχισε να ψάλλει το «Κύριε Ελέησον», δηλαδή Κύριε σώσε μας. Γι' αυτό όταν κάνουμε την τελετή της Υψώσεως του Σταυρού, όταν ο Αρχιερέυς ή ο Ιερέυς υψώνει το Σταυρό, λέμε 100 φορές το Κύριε ελέησον.

Ο Σταυρός του Χριστού προαναγγελλόταν και προτυπωνόταν μυστικώς από την Παλαιά Διαθήκη, όπως με το χάλκινο φίδι που ύψωσε ο Μωυσής σε σχήμα σταυρού στην έρημο για θεραπεία αυτών που δάγκωναν τα φαρμακερά φίδια. Επίσης, όταν ο Μωυσής είχε απλωμένα τα χέρια του όπως ο Χριστός στο σταυρό, οι Εβραίοι νικούσαν τους εχθρούς τους, ενώ όταν τα κατέβαζε κάτω, νικούσαν οι εχθροί [1]. Κανείς ποτέ δε συμφιλιώθηκε με το Θεό χωρίς τη δύναμη του Σταυρού τον οποίο πρέπει να πάρουν οι Χριστιανοί στον ώμο τους, δηλαδή με αυταπάρνηση, αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων που ανιτμετωπίζουν και ορθή πίστη να ακολουθήσουν το δρόμο του Χριστού.

Υψώνεται ο Σταυρός, και υψώνει μαζί του την ανθρωπότητα που, λόγω της αμαρτίας της, ήταν πεσμένη κάτω. Υψώνεται ο Σταυρός, και ταπεινώνει την αυθάδη έπαρση των δαιμόνων. Υψώνεται ο Σταυρός, και η εναντία δύναμις του πονηρού υποχωρεί και ταπεινείται. Υψώνεται ο Σταυρός, και συναθροίζεται το πλήρωμα της Εκκλησίας. Υψώνεται ο Σταυρός, και αι πόλεις εορτάζουν πανηγυρικώς· οι δε λαοί προσφέρουν χαρούμενοι τας αναιμάκτους θυσίας εις τον Θεόν. Διότι και μόνη η μνήμη του Σταυρού είναι υπόθεση μεγάλης χαράς, και

αποδίωξη της λύπης, λέει ο Άγιος Ανδρέας αρχιεπίσκοπος Κρήτης.

Ο Χριστός άπλωσε στο Σταυρό τα χέρια, για να περιλάβει τα πέρατα της οικουμένης... Άπλωσε τα ανθρώπινα χέρια Του Εκείνος, που με τα νοητά Του χέρια στερέωσε τον ουρανό... Κι ενώ ο Αδάμ δια του ξύλου έπεσε από τον Παράδεισο, εμείς πάλι μέσω του ξύλου εισαγόμαστε στον Παράδεισο... Να μην ντρεπόμαστε λοιπόν να ομολογήσουμε τον Εσταυρωμένο. Η σφραγίδα του Σταυρού ας γίνεται με τα δάχτυλα και με θαρραλέα διάθεση ομολογίας στο μέτωπο και πάνω σε όλα ας κάνουμε το σημείο του σταυρού... επειδή αυτή η δυνατότητα είναι ένα ξεχωριστό δώρο του Θεού σε εσένα, για να τιμάς από ευγνωμοσύνη τον ευεργέτη σου... Να παίρνεις λοιπόν πρώτο και αδιάσειστο θεμέλιο το Σταυρό και εκεί επάνω να οικοδομείς τα υπόλοιπα της πίστεως», μας λέει ο Άγιος Κύριλλος Ιεροσολύμων [2].

Ο Τίμιος Σταυρός είναι ο κατ' εξοχήν φορέας της θείας χάριτος, γιατί πάνω σε αυτόν ετάνυσε τις άχραντες παλάμες Του «ο αίρων την αμαρτία του κόσμου [3]» Ιησούς Χριστός. Είναι σύμβολο του πνευματικού μας αγώνα. Κανένας άνθρωπος δεν μπορεί να προκόψει πνευματικά, εάν δε γίνει σταυρωμένος για τον Ιησού Χριστό. Και τι σημαίνει σταυρώνομαι για το Χριστό; Σημαίνει ότι κόβω το αμαρτωλό θέλημά μου, εφαρμόζω τις εντολές του Θεού και παύω να είμαι υπόδουλος της αμαρτίας.

Ο Σταυρός του Χριστού είναι και πάθημα Θεού, αλλά και νίκη. Πάθημα μεν, διότι εκούσια πέθανε για τη σωτηρία του κόσμου. Νίκη δε και τρόπαιο, διότι με αυτόν τραυματίστηκε ο διάβολος, νικήθηκε δι' αυτού ο θάνατος, συνετρίβησαν τα κλείθρα και οι πύλες του Άδου, έγινε μέσα μας ανενέργητη η αμαρτία [4].

Ας παρακαλέσουμε το Σταυρωθέντα Ιησού να μας στερεώσει στη χάρη Του μέσω της αγιαστικής δυνάμεως του ευλογημένου ξύλου, του Τιμίου Σταυρού. Αυτός είναι το στήριγμα του κάθε Χριστιανού στις δύσκολες ημέρες που περνούμε. Από αυτό αντλούμε θάρρος και δύναμη.

Παραπομπές:

1. Δοξαστικό της Λιτής του Εσπερινού της εορτής της Υψώσεως του Τιμίου Σταυρού.
2. Αγίου Κυρίλλου Ιεροσολύμων, Κατηχήσεις -Κατήχηση Φωτιζομένων ΙΓ΄, εκδόσεις «Ετοιμασία», Ιεράς Μονής Τιμίου Προδρόμου Καρέας, 1991.
3. Ιωάννου 1,29.
4. Ιωήλ Φραγκάκου Μητροπολίτου Εδέσσης, Πέλλης και Αλμωπίας, «Ο Δεσπότης Χριστός» - Ομιλίες σε Δεσποτικές εορτές, Έδεσσα 2015, σ. 46-50.

